

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון רפה ♦ שנה ז ♦ ט' באב

פרשת דברים ♦ שבת חזון ה'תשעט

דברי אלוקים חיים מרוך רבינו הגה"ק זיע"א

אלה הדברים אשר דיבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן וגו' אחד עשר יום מחורב וגו' ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חודש באחד לחודש דיבר משה אל בני ישראל, ככל אשר צוה ה' אותו אליהם.

באלו הפסוקים הק' יש לדקדק בהם כמה דיקדוקים, בראשונה באומרו "אלה" הדברים וגו', ולא אמר ו'אלה וכו', וידוע מה שאמרו חז"ל (בב"ר) שכל מקום שנאמר אלה פוסל את הראשונים "ו'אלה" (עם ו') מוסיף על הראשונים, ואם כן יש לשאול כאן איזה הוא הדבר שפסל כאן באומרו "אלה" הדברים. ובאור החיים הק' כתב בדרך רמז ש"אלה" מיעט את הקודם, על דרך מה שאמרו בגמרא (יומא יט) אמר רבא "ודיברת במ" ולא בדברים בטלים, ומכאן שאסור לדבר זולת בדברי תורה ויראה והודיע הכתוב כי משה רבינו ע"ה, רק אלה הדברים אשר דיבר כל ימיו מעצמו, לבד הדברים אשר ציוה מהשם לדברם, הא למדת שקיים, "ודיברת במ" ודבריו אלה שאמר בחומש דברים, כל רואה יעיד כי כולם דברי תורה וחכמה ומוסר הם נאמרים.

(פירוש שהדברים האלה האמורים בחומש דברים, שהם כולם דברי תורה ויראה, הם כל הדברים שהיה משה מדבר כל ימיו מעצמו, כי גם כשהיה אומר דברים זולת מה שאמר בציווי מפי השכינה, לא היה מדבר כל ימיו מעצמו, כי גם כשהיה אומר דברים זולת מה שאמר בציווי מפי השכינה לא היה מדבר אלא דברי תורה, זה שאמר הכתוב "אלה" לפי שדברים האלה שאמר כאן במשנה תורה, אמר מפי עצמו, ואינם כשאר הספרים, אלא שלפי הרמז הפסוק בא להודיענו מעלה משה רבנו, שגם כל ימיו כשדיבר דברי עצמו, לא היה זה אלא בדברי תורה)

וכן בספר מאור החיים כתב בשם רבינו האור החיים הק' שאמר על הפסוק זה, "אלה הדברים" זה שאמר הכתוב "ודיברת במ" כשאתה רוצה לדבר, תדבר מהתורה משום שנאמר בה "ודיברת במ" כלומר בתורה, וכך היה משה עושה שכל הדיבורים שלו אינם אלא משל תורה, זה שאמר אלה הדברים אשר דיבר משה ולא אחרים ע"כ.

והנה בספה"ק תפארת שלמה (להרה"ק ר' שלמה מראדומסק זי"ע) הביא דברי האור החיים הנ"ל וכתב עליו שיש להפליא הלא משה רבינו ע"ה בן שמונים שנה היה קודם שקיבל התורה ומלך בארץ כוש ימים רבים, ואיך כל ימיו לא דיבר רק דברי תורה, אך הנה זה הוא ענין שסוד הוא הדבר ליראי השם ולחושבי שמו, שאע"פ שעוסקים ומדברים בדברי עולם הזה, מ"מ מחשבתם קשורה ודבוקה בהשם יתברך ב"ה כל הימים וכל דבריהם בקדושה, וכמו שידענו מזה בדברי איש האלוקי הבעש"ט זי"ע שדיבר עם תלמידיו סיפורי מעשיות מעיני עוה"ז והמה דברים גבוהים ברום עולם, זה הוא המבואר בגמרא שאמרו עליו על רב שלא שח שיחה בטילה כל ימיו ואיך אפשר זה אך לפי הנ"ל ניחא עכ"ל.

המשך בעמ' ב

דברות קודש מרוך רבינו עט"ר שליט"א

אלה הדברים אשר דיבר משה אל כל ישראל

המילה "אלה" באה למעט, וכתב האור החיים הק' מספר פירושים להסביר מה מיעטה כאן התורה. א. בניגוד לארבעת ספרי התורה הראשונים שמשה לא אמר אפילו אות אחת מעצמו, כאן משה אמר את הדברים מדעתו ללא שצווה על כך. ב. רק כאן אמר משה דברי תוכחה לעם ישראל, בניגוד לשאר התורה שבה משה נמנע מלומר בני ישראל דברי תוכחה. ג. (בהמשך דבריו) רק לדברים האלה יש משמעות משום שמשה אמרם אל כל ישראל, אך שאר דברים שאינם דברי תורה, אין להם משמעות. כמו"כ הוסיף אוה"ח עוד שני פירושים לפירוש המילה "אלה": מדובר על גימטריה של שלושים ושש, כנגד שלושים וששה ימים שבהם משה רבינו הוכיח את בני ישראל, מא' שבט ועד לז' אדר. פירוש נוסף שכתב הוא שהתורה באה להדגיש שמשה לא אמר דברים בטלים לאורך חייו ורק מה שנאמר בספר דברים הם הדברים שנאמרו מעצמו. ורואים אנו שכל שלשת הספרים הקודמים לספר דברים פותחים באות ו' שהיא ו' החיבור, חאת לעומת ספר דברים שאינה פותחת בו' החיבור. הסיבה היא מכיוון שספר דברים הוא ספר נפרד בכך שיש בו הרבה תוכחות ומצוות שמשה רבינו אמר אותם לבני ישראל כבר בעבר.

אלה הדברים אשר דיבר משה וגו' ויהי בארבעים שנה וגו' הואיל

משנה ברא את התורה הזאת (א, א)
ואמרו (ב"ר פי"ב) אלה פוסל את הראשונים יש לומר שפסל את הראשונים היינו האנשים שהיו לפניו, דהיינו שלאנשים שקיבלו את התורה מסיני המה היו בעצמם "שיינע אידן" ולא יכל משה להוכיחם ולומר להם מוסר, ועתה כשבא משה להוכיח את ישראל לא היו להאנשים המוכיחים שום חלק בהחטאים ועם זאת שתקו ודממו ולא השיבו כלום, לכן אמר בזה שבחו של ישראל ופסל את הראשונים. ולאנשים כאלו יכול להגיע מדת יראת ה', כפי שאנו רואים שרק עתה במשנה תורה אמר להם משה (דברים י, יב) "מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה" ולא קודם לכן מחמת שהיו בביטול גמור למשה ולא השיבו מאומה.

לא אוכל לבדי שאת אתכם... ה' אלוקיכם הרבה אתכם (א, ט-י)
פעמים בא היצר הרע אל האדם כאשר הוא מבקש לעשות מצוה, ומחליש את ידיו בטענה שלא יוכל לבדו לשאת את המצוה ולסיימה. אך צריך האדם לזכור כי "ה' אלוקיכם הרבה אתכם" - ה' בא בעזרו, ו"הפוח פתח כחודו של מחט, פותחין לו פתח שאפילו עגלות וקרוניות נכנסין בו" ("שה"ש רבה ה, ג.) עוד צריך לזכור, ש"לא עליך המלאכה לגמור", ו"לא אתה בן חורין ליבטל ממנה (משניות אבות ב, טז)

איכה אשא לבדי טרחה ומשאכם וריבכם (א, יב)
טרחה"ם - מלמד שהיו ישראל טרחנין, "ומשאכם" - מלמד שהיו אפיקורסין (רש"י) שאל הרה"ק רבי נחמן מברסלב זי"ע - מילא מהמילה "טרחה"ם מבינים אנו מפירושה המילולי, שהכוונה שהיו טרחנין, אבל מנין לרש"י ש"משאכם" הכוונה לאפיקורסים, הרי מהפירוש המילולי אינו מובן כן? אלא הסביר ואמר: משאכם היא אפיקורסות - יודעים אתם למה? כי האפיקורסות היא משא כבד על האדם, וסבל קשה, ואילו למאמץ יש משענת חזקה ומוצקה - משא חיוו קל יותר, שהכל אצלו מבוסס באמונת אומן, ואילו האפיקורס טעון ספיקות והרהורים המעיקים עליו כל הזמן וכך גורם שמשא החיים קשה עליו ביותר.

בתשעת הימים, בו אנו ממעטין בשמחה ומיצרים על החורבן, זה הזמן דייקא להרבות באהבת ישראל, ולשמור ביתר שאת על כבודן של ישראל ואף אם צריכים להוכיח ניתן לעשות זאת ברמז ובדרך כבוד. יה"ר שנזכה במהרה לגאולה השלימה מתוך רחמים וחסדים מגולים.

שהוא דור יתום דוד של עיקבתא דמשיחא שאין לנו עסק בנסתרות וצריכין אנו להשתדל שיהיה דיבורינו כולם אך ורק בתורה בנגלה ובנסתר ורק לדבר דיבורים של קדושה ולא דברים בטלים, שרק להבעש"ט ותלמידיו הק' ניתנה רשות לזה להעלותם לרום עולם. וכדומה לזה כתב בספר התניא (עיין שם).

הכל תלוי בנו ואין ישראל נגאלים אלא בתשובה

והנה אנו נמצאים בימי תשעת הימים, שממעטים בשמחה מפני החורבן הנורא שהיה בחורבן בית המקדש הראשונה והשנייה ועוד הרבה צרות שנעשה והכל באו מאותם הימים שהיו אז, ועלינו לשוב בתשובה ונזכור מה שאמרו חז"ל שכל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו נחרב בימיו ובירושלמי (יומא) מבואר ביתר תוקף שכתב שמעלה עליו הכתוב כאילו הוא החריבו ח"ו, ולכן עלינו לידע שהכל תלוי בנו ואין ישראל נגאלים אלא בתשובה שכן פסק הרמב"ם (בהלכות תשובה פרק ז) וכל אחד מאיתנו יעשה קצת לצורך הענין להביא לימות המשיח וכמ"ש ברמז במה שכתוב כל ימי חיך להביא לימות המשיח "שבכל ימיו של אדם יעשה זאת לצורך הדבר הזה וכמ"ש האור החיים הק' בפרשת ראה (טז, ז) ויעזור ה' שנזכה להגאל בקרוב ממש ושיבנה בית המקדש במהרה בימינו ע"י משיח ה' שהוא יבנה את בית המקדש וכמ"ש הרמב"ם, ומתוך רחמים וחסדים מגולים נזכה לראות בית ה' בתפארתו אמן ואמן.

נמצא שיש חילוק בין דברי תורה שמדברים בגלוי גם במעשה של הדיבור ובין במחשבה שהוא בעצמם דברי תורה ובין שמדברים בדברי עולם הזה אבל מחשבתם קשורה ודבוקה בהשם כל הימים וכל דבריהם בקדושה וכמו שהבעש"ט סיפר מעשיות מעוה"ז והמה דברים קדושים גבוהים ברום עולם, מה עשה משה כשמלך בכוש וכן רב שלא שחו שיחה בטילה מעולם.

חילוק בדבקות ד' בעסקי עוה"ז לדבקות עם עסק התורה

ולפי ענ"ד נראה לומר שמכל מקום יש חילוק גדול בין אם עוסקים בתורה עצמה בדיבור ובמחשבה קדושה וטהורה לבין שהם עוסקים ומדברים מעניני עוה"ז אף שמחשבתם קשורה ודבוקה בהשם יתברך והמה דברים גבוהים ברוב עולם, ולכן אפשר לומר שזאת מה שאמר הכתוב "אלה הדברים" ולא אמר ו'אלה (עם ו) כי אלה הדברים שדיבר משה עם כל ישראל היו בקדושה ובמחשבה קדושה, מכל מקום אין בזה לומר שזה ממש כדברי תורה הכתובה מפי ה' שניתנה מסיני תורה שבכתב ותורה שבעל פה, ולכן אמר "אלה", כלומר שזה פוסל הראשונות שדיבר משה בכוש.

ומובן לכל בעל דעת שהדברים הק' שכתב התפארת שלמה, אינם שייכים לכל אחר ואחר רק ליחידי סגולה כמשה רבינו וכן על רב שכתוב עליו שכתוב עליו שלא שח שיחה בטילה מעולם וכדומה להם, אבל לאנשים פשוטים כערכינו ובפרט בדור שלנו

אמונת עיתיד

אומר: בטוח אני שבמשך השנה יבוא המשיח, ולשנה הבאה לא יהיה לנו צורך ב"קניות".

כפרות ליום כיפורים?

פעם הלך הרה"ק ר' לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע ביום תשעה באב לאסוף כסף בשביל צדקה. נכנס לבית אחד, ולתימהונו מצא אנשים קלי דעת כשהם יושבים בסעודה ואוכלים בשר עוף. אמר להם הצדיק: אם אתם עכשיו אוכלים את העופות, איפה תקחו "כפרות בערב יום הכיפורים?..."

צום תשעה באב

הרה"ק השר שלום מבעלזא זי"ע היה פעם בתשעה באב אצל החוזה מלובלין. וקראו אליו החוזה וציווה לאכול ולשתות תיכף ומיד בעודנו בביתו. התפלא ר' שלום, כי לא הרגיש בעצמו שום מחלה שיצטרך לבלי להתענות, אבל פקודת הרבי שמר, ועשה כדבריו. בבואו אחרי כן לביתו חלה במחלה קשה, ובהגיע יום הקדוש, יום הכיפורים, שאל את הרופאים מלבוב אם יוכל להתענות, והשיבו לו, שאם לא התענה במשך שני החדשים האחרונים אף יום אחד, אזי יוכל להתענות, אז הבין את דברי החוזה מלובלין.

ואפילו עצבון של עבירות אסור להתעצב בשבת, באשר יש לנו קבלה מפי צדיקים כי שמחה של שבת יותר מועיל מבכיה ודמעות של חול. שולחן הטהור

שמעו דבר השם האזינו לשיחות ודרשות

מפ"ק מרן רבינו הגה"ק זי"ע ויבלט"א מרן רבינו הגה"צ שליט"א וכן למגוון הקלטות מענינות ומרתקות

קול קראלי - 0772252144
להתענג באהבתך ויראתיך

ספר דברים

איתא בספה"ק, שספר דברים הוא כולו ספר מוסר, והיו צדיקים שלמדו בכל יום פסוקים מספר דברים. ואמרו חז"ל שאם אדם מקיים את התרי"ג מצוות הוא זוכה שהכל נהפך לברכות. ומביא רבי מיכאל דב וייסמנדל זצ"ל בספרו 'תורת חמד', שאם יספור אדם מאות ב' של דברים - תרי"ג אותיות, יגיע לאות ר'. ויספור עוד תרי"ג אותיות יגיע לאות כ'. ויספור עוד תרי"ג אותיות יגיע לאות ה' - שזה בר"כ"ה. 'לרמז על הני"ל שע"י קיום המצוות נהפך המוסר לברכה.

(אור אביגדור)

שבת חזון

בשם הרה"ק ר' אורי מסטרעליסק זי"ע: שהתפילה שבשבת חזון צריך לזיזרה בזה בכוונה, כי הוא מעלה את כל התפילות של השנה.

תשעה באב

עוד לא בא?

סח הרה"ק ר' דוד משה מטשורטקוב זי"ע: זקני הרה"ק ר' אברהם "המלאך" היה נוהג בכל יום תשעה באב לישב כשראשו כפוף בין ברכיו, ונחל של דמעות היה סביבו, וכמה פעמים ביום היה מרים את ראשו מבין ברכיו ושואל: עדיין איננו? עוד לא בא המשיח? ...

תיקונו כקלקולו

הרה"ק ר' רפאל מברשיד זי"ע, תלמידו של הרה"ק רבי פנחס מקאריץ, זצ"ל היה רגיל לעסוק בהבאת שלום בין אדם לחבירו ובין איש לאשתו. פעם הלך ביום תשעה באב לבית אחת, בשביל לעשות שלום בין אנשים שהתקוטטו שם. שאלוהו: כלום אי אפשר לדחות את הדבר לאחר תשעה באב? השיב ר' רפאל: בית המקדש חרב בעון שנאת חנם, ולפיכך ביום החורבן עלינו לעסוק בעשיית שלום.

"קניות" חדשות

נוהג היה הרה"ק ר' אברהם מטשכנוב זי"ע לקנות בכל שנה "קניות" חדשות לתשעה באב. כשגמר את ה"קניות" עם הציבור בבית הכנסת, היה שם את הקניות ב"גניזה" שבבית הכנסת, והיה

כְּנִינֵי חַיִּים

אלה הדברים בעשתי עשר חודש דיבר משה וכו' פירש רש"י
מלמד שלא הוכיחו אלא סמוך למיתה וכו'.

ופלא הוא, כי מי שרואה חבירו או בנו שלא נוהג כשורה יחכה עד שיהי' סמוך למיתה ואז יוכיחו? הרי החוטא יוסיף על חטאו !! ועוד, הרי כתיב 'הוכח תוכיח את ומדוע כתב רש"י הק' שלא יהי' מוכיחו וחרח עמיתך', ודרשינן אפילו מאה פעמים, ומוכיחו. וי"ל שודאי צריך להוכיחו אלא יעשה זאת ברמז ובאופן כללי וכמ"ש בפרשת יתרו אלה הדברים אשר דיבר משה לא פחות ולא יותר כלומר שדיבר רק ברמזים קלים, אבל סמוך למיתה אז דיבר בפרוטרוט, וכמו שכתוב בפסוק הראשון הכל ברמז אבל אח"כ דיבר משה באריכות כמ"ש בהמשך הפרשה.

(מהר"ם שיף)

ה' אלוקינו דבר אלינו בחורב לאמר רב לכם שבת בהר הזה (א'-ו'). בחורב ציווה עליכם ה', שלא תראו כל מניעה והפרעה כהר שאי-אפשר לעבור מעליו, כי אם תתגברו על כל המניעות בעבודת-הבורא, כאילו היה זה חוט-השערה.

(מאור ושמש)

יוסף עליכם ככם (א,יא)

ופי' באור החיים הק' "צדיקים ככם".

יתפרש על פי מה שפירש הרה"ק מבעלזא זי"ע על מה שדרשו חז"ל על הפסוק 'ולמדתם אותם וגו' ודרשו 'ולמדתם אותם' כי כדרך שיתנהג האדם בביתו ביראת שמים בקדושה ובטהרה ובניו רואים זאת ויתנה לו אחריו ללמוד ממנו ולהתנהג כמוהו, עד כאן דברי קדשו.

והנה דוד המלך ע"ה אמר 'יוסף ה' עליכם ועל בניכם' ויתפרש יוסף ה' עליכם - היינו שהקב"ה יוסיף עליכם הוויתו ית"ש, ורום אלוקים תנוח

עליכם, וכפי המדה שתשרה עליכם ככה תטפחו גם על בניכם שיקומו אחריתם להאיר עליהם אלוקות, וזהו ה' אלוקי אבותיכם יוסף תחילה עליכם את אור ה' ית"ש, ועי"ז גם בניכם יהיו ככם וכדברי האור החיים הק' צדיקים ככם - כמותכם.

(חוקי חיים)

ואצוה את שפטיכם בעת ההיא. שמע בין אחיכם (א'-ט"ז).

"בעת ההיא", בעת הנוכחית, יש לשמוע את טענות בעלי-הדין, כדי להוציא משפט צדק. ברם, לעתיד לבוא, בימות המשיח, אפשר יהיה להוציא משפט צדק רק על-פי חוש הריח בלבד, ככתוב, ו"הריחו ביראת ה'" - ואמרו חכמינו: "דמורח ודאין".

(קדושת לוי)

רב לכם סוב את ההר הזה פנו וסעו לכם צפונה

אמרו חז"ל (סוכה נב.) מי שגדול מחבירו יצרו גדול הימנו, וא"כ בעוה"ז יש לצדיק מריבה גדולה עם היצה"ר שמתחדש עליו בכל יום, ופירש מהר"ש אלגז שהקב"ה אומר לצדיקים: רב לכם - לטרוח בעוה"ז, ל'סוב' - את היצה"ר שנקרא ההר הגדול צפונה - ליטול רב טוב הצפון לכם. שלצדיקים נדמה להם כהר, פנו לכם - לעוה"ב,

(חות יאיר)

ד' אלוקיך הוא עובר לפניך

ולכאורה קשה, למה לא נאמר "ד' אלוקינו" דמשה רבנו מדבר הכא לכל ישראל,

ויש לתרץ, א. כיון שהשכינה היתה מדברת מתוך גרונו, וא"כ שייך לומר רק ד' אלוקיך, ב. כי מובא בגמרא (כתובות קיא) כל הדר בארץ ישראל כמי שיש לו אלוה, וכל הדר בחוץ לארץ כמי שאין לו אלוה, והרי כאן הלכו לארץ ישראל, ולא אמר "אלוקינו". ומשה נשאר בחוץ לארץ, ולכך אמר "אלוקיך".

(ר' יהונתן אייבשיץ)

עובדות חיים

הבו לכם אנשים חכמים ונבונים יודעים לשבטיכם (א, יד)
כתב רש"י: שהם ניכרים לכם, שאם בא לפני מעוטף בטליתו איני יודע מי הוא ומאיזה שבט הוא ואם הגון הוא, אבל אתם מכירים בו, שאתם גידלתם אותו, לכך נאמר: "יודעים לשבטיכם סיפר הגר" גלינסקי זצ"ל פעם נקראתי אל ה"בית ישראל" מגור זצ"ל שהטיל עלי איזו שליחות, ובתוך הדברים ניצלתי את ההזדמנות לשאול אודות פלוני מחסידיו. ברוו עליהם בענין שידוך. "מה רצונך לדעת" שאל הרבי. "אודות יראת שמים" אמרתי הפטיר: "מנין לי לדעת - ? אודות יראת שמים יודעים שנים: הקדוש ברוך הוא, ואשתו!"

ה' אלקיך עמך לא חסרת דבר (ב, ז)

רגיל היה הרה"ק רבי יהודה ליב אשלג זצ"ל בעל "הסולם" לומר: בסליחות אומרים 'מרובים צרכי עמך ודעתם קצרה'. כלומר, מדוע מרובים צרכי עמך? מפני שדעתם קצרה ואין הם סומכים עצמם על הקב"ה. אילו לא היתה דעתם קצרה לא היו צרכיהם מרובים, שנאמר ה' אלקיך עמך - לא חסרת דבר'

ותשבו בקדש ימים רבים וגו' ונסב את הר שעיר ימים רבים ויאמר ה' אלי לאמר רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפונה.

(א, מו) . בתשעה באב תרע"ד פרצה מלחמת העולם הראשונה. רבים באו לבעלזא ובכו בכי מר על כי נקראו לצבא. אמר אז כ"ק מרן מהרי"ד מבעלזא זי"ע: מזה שצרה התחילה בתשעה באב הוא חושש מאוד שתימשך כבר עד ביאת גואל צדק. בשבת בסעודה שלישית אמר תורה על הפסוק: ותשבו בקדש ימים רבים וגו' ונסב את הר שעיר ימים רבים ויאמר ה' אלי לאמר רב לכם סוב את ההר הזה פנו לכם צפונה ואתה יאמר במד"ר: "אמר לו ישראל, רבש"ע אבי מברכו על חרבך תחיה ואתה מסכים עמו ואומר לנו הצפינו עצמכם מפניו ולהיכן נברח וכו'. ד"א מהו צפונה א"ר יצחק, אמר הקב"ה המתינו עד עכשיו מלך המשיח יבוא ויקיים מה רב טובך" ע"כ. אמר בשם זקנו זי"ע שפירש: "קול ה' יחיל מדבר", המדבר מייחל שממה; ותשבו בקדש ימים רבים, אין ישיבה אלא לשון עיכוב, שאנו מתעכבים בגלות זמן רב,

אל יתהלל עשיר בעשרו (הפטרה - ירמיהו, ט פסוק כב)

חסיד אחד שמע פעם מרבו, "החזזה" הקדוש מלובלין, שאמר: "ה' מוריש ומעשיר (שמואל א' ב-ז) פירושו: ברגע אחד. שאלו החסיד: כיצד אפשר הדבר להיות ברגע אחד ה' מוריש ומעשיר?" אם האיש הוא עשיר באלף אלפים דינרי זהב ובעל נכסים רבים, איך אפשר שברגע אחד יאבד כל הונתו? אמר לו "החזזה": תיסע לדרכך, ואתה תראה את אשר לפניך, נסע אותו חסיד לביתו, ובאמצע הדרך דר כומר אחד שהיה ממכיריו, ויהי בעברו דרך שם, התגבר עליו לפתע פתאום היצר הרע ויסיתו להמיר את דתו, רחמנא ליצולן, כאש בוערת תקפתו הקליפה, ונכנס לכומר ואמר לו שרוצה להמיר דתו, הכומר, שהכירו מאז ומקדם, לא האמין לו ואמר לו: שקר אתה דובר, ולא באת אלא להתל ב', והאיש השיב שאין בדעתו כלל לשחוק, אלא בדעתו באמת להמיר דת. אמר לו הכומר: בזאת תבחן, אם כוונתך באמת, תכתוב לי שטר מתנה על כל רכושך וכל אשר לך, מחמת היזק התאוה שהקליפה הכניסה בו הסכים לדברי הכומר וכתב לו כל רכושו בשטר מתנה גמורה וקיימת, ומיד כשמסר לכומר את הכתב, נתעורר משגיגו ורוח אחרת היתה עמו, ונתחרט בחרטה גמורה מה ראה על ככה להעלות על מחשבתו רעיון של כפירה, וברח תיכף מבית הכומר ואף השאיר בידו את שטר המתנה, ואמר: כדאי לי לאבד את כל הוני ולא לאבד חס ושלום את נפשי ונשמת. ומכיון שהרגיש שצרה זו באה עליו בגלל שהרהר על דברי רבו בפירוש הפסוק "ה' מוריש ומעשיר", נמלך לנסוע מיד לרבי מלובלין. בא ללובלין, וסיפר לרבי את כל המאורע. אמר לו הרבי: עתה כבר תבין ודאי כי "ה' מוריש" ברגע אחד, כי ברגע נשארתי בעירום ובחוסר כל. אמר לו האיש: אבל עתה אני רוצה להבין גם את "ה' מעשיר" ברגע אחד. השיב הצדיק: תיסע לביתך, והשי"ת יעזור לך. נסע האיש לדרכו, וטרם הגיע לביתו ירדה אש מן השמים על בית הכומר ונשרף כל אשר לו, וגם שטר המתנה נשרף. חזרה העשירות של האיש למקומה ברגע אחד, ונתקיימו דברי "החזזה"

בט' באייר תשע"ג היתה הלוויה גדולה בירושלים של תלמיד חכם גדול שבדור. הרבה מגדולי ישראל כיבדו את המנוח בהשתתפותם וכמובן שגם ספדו לו. באמצע ההספדים ניגש בחור ישיבה כבן עשרים וארבע לאחד מהבנים של הנפטר שעשה עליו רושם שהוא הוא המכבד את הספדנים, ופנה אליו בבקשה שהוא גם רוצה להספיד... אותו הבן אמר לו בתוקף שאין על מה לדבר לתת לבחור צעיר להספיד אדם גדול בזמן שיש כאן הרבה תלמידי חכמים?! לא בא בחשבון. אמר לו אותו בחור בקול תקיף: 'אם תתן לי בצורה יפה - מוטב, ואם לא, אני אקח בכח את המיקרופון ואספיד!' ולא היתה לאותו הבן ברירה, הוא ביקש את סליחת הציבור, והרשות ניתנה.

אותו בחור תפס את המיקרופון ופרץ בבכי שנמשך כמה דקות. כשנרגע מעט, אמר: בשנת תשס"ט הנפטר הדגול נכנס לשיעור שמתקיים בירושלים בסדר טהרות, כאשר אחד מכללי ברזל הוא שצריך לבקש רשות להיכנס לשיעור. השיעור מונה כשלוש מאות וחמישים משתתפים, וכשמתחיל השיעור אין נכנס ואין יוצא - הדלתות ננעלות! מיותר לציין, שלשיעור כזה משתיקים את המכשיר הניידים, טרם הכניסה לבית המדרש. אותו רב לא ידע את הכללים הללו, ונכנס בלי לקבל רשות. מגיד השיעור החל את השיעור והנה הוא מגלה שיש כאן אחד שאינו מן הקרואים. באותו רגע הוא הפסיק את השיעור והמתין. כמה מהתלמידים ניגשו אליו ואמרו לו שצריך אישור להיכנס לשיעור.

נעמד הצדיק הזה על רגליו ואמר שהוא מתנצל שלא ידע מאלו הכללים, אבל תורה היא וללמוד אני צריך! המגיד שיעור נעתר לבקשתו והמשיך את השיעור. כעבור מספר דקות המכשיר הנייד של אותו צדיק החל לנגן... כמובן שמיד שלף את המכשיר וכיבה אותו.

מגיד השיעור הראה את אי שביעות רצונו והמשיך את השיעור. לא עוברות חמש דקות נוספות ושוב המכשיר פתח את פיו בחכמה, והתחיל לסלסל... סבלנותו של המגיד שיעור פקעה והוא הפסיק את השיעור. נעמד הצדיק הזה שוב על רגליו והתחנן על נפשו שהוא לא אשם: 'כיביתי אותו זעק, זה ממש מעשה שטן! אני לא יודע היכן לשים את עצמי. תסלח לי!' המגיד שיעור נעתר שוב לבקשתו והמשיך בשיעור. לאחר דקות ספורות נוספות, מעשה השטן המשיך, חמוזם נוסף נשמע בחלל בית המדרש. מגיד השיעור סגר את כל הספרים שהיו מונחים על שולחנו, חזק: 'כך לא לומדים תורה!!!' סיים את השיעור, כשהוא עומד לצאת. הצדיק הזה נעמד מיד על רגליו ואמר: 'אני לא מוכן שיהיה ביטול תורה על חשבונני. גבי צר מלהכיל עוון כזה גדול!' ולעיניהם המשתהות של כל מאות המשתתפים הוא קם ויצא בבושת. זעק אותו בחור באותה לוויה ואמר, 'כולכם כאן שמעתם על הסיפור הזה, אבל פרט אחד אף אחד מכם לא יודע - המכשיר הסורר היה שלי!!! אני ישבתי לידו, והצדיק הזה ראה שאני מסמיך ולקח את כל הביזיונות עליו כדי שאני לא אתבייש!' וגעו כולם בבכיה.

(להתעדן באהבתך)

הלכות תשעה באב

לימוד תורה בערב תשעה באב.

נהגו שלא ללמוד בערב תשעה באב מחצות ואילך כ"א בדברים המותרים בתשעה באב ולכן אם חל בשבת אין אומרים פרקי אבות, ובמ"ב מביא שיטת הט"ז שמפקפק מאוד על מניעת הלימוד בשבת וכו' ומסיק המ"ב דיש לסמוך ע"ז. אפשר ללמוד דברים המותרים כגון מדרש איכה, פירוש איכה, איוב, פרק אלו מגלחין במס' מועד קטן, אגדת החורבן במס' גיטין פרק הניזקין.

אכילה אחר סעודת המפסקת.

אם רוצה לאכול או לשתות אחר סעודה המפסקת יתנה לפני ברהמ"ז שאינו רוצה להתחיל בתענית עד השקיעה ויאמר בפירוש בפיו ואין מספיק שיכוון בלב.

לטייל בערב תשעה באב.

הרמ"א כותב נהגו שלא לטייל ערב תשעה באב.

אמירת שלום

אין לומר שלום עליכם בתשעה באב וכן צפרא טבא וכן לילה טבא, ועם הארץ שאינו יודע ונותן שלום, משיבים לו בשפה רפה ובכונד ראש ואם אפשר יודיע לו שהיום אסור בשאילת שלום.

שול"ע סי' תקנ"ד ס"כ ופוסקים

דין איסור אמירת שלום נוהג כל היום, אבל מותר לשאול את חברו איך הוא מרגיש, וכן מותר לברך את חברו בברכות כגון רפואה שלימה וכדומה וכן ברכת מזל טוב י"א דמותר לאחל.

שול"ת שלמת חיים יו"ד תכ"ה

נקיון בתשעה באב

נוהגין לא לשטוף הרצפה בתשעה באב, אבל לנקות טינוף שנפל על הרצפה שרי.

שול"ת התעוררות תשובה סי' של"ט

עישון בתשעה באב

המ"ב בסי' תקנ"ה (ס"ק ח') מביא שאסור לעשן בכל ד' צומות וכל שכן בתשעה באב. ומביא שם בשם כנה"ג שמי שמעשן ראוי לנדונו ויש מהאחרונים שמקילין וע"כ מי שדחוק לו שמורגל בו ביותר יש להקל אחר חצות בהצנע בתוך ביתו.

מוצאי תשעה באב.

בתשעה באב לעת ערב הציתו אש בהיכל ונשרף המקדש ביום עשירי באב, ומפני כך נוהגין לא לאכול בשר ולא לשתות יין עד חצות היום של יום העשירי וכן לא לרחוץ במרחץ ולא לספר ולכבס עד חצות.

זקוקים לישועה? יש לכם שמחה, אזכרה וכו'
תרמו בעין יפה וקחו חלק בהפצת המעיינות של
מרכז "אמונת חיים" קראלי
כתובת לתרומות תגובות ולקבלת הגליון
רח' דב גור 20/23 אשדוד טל. 08-8659931
באימייל: 3118494@gmail.com

בְּלִיל זֶה יִבְכְּיוּ וְיִלְלוּ בְּנֵי

כמנהג רבינו הק' זיע"א
לאחר אמירת הקינות בליל תשעה באב
ישא מרן רבינו שליט"א
דברי קינה ונהי
שידור חי בקול קראלי - 077-2252144

לזכר עולם יהיה צדיק
רביה"ק אברהם חיים זי"ע
בן רביה"ק אהרן זי"ע
משומרי אמונים
נלב"ע ביום האלול תשעב

לזכר עולם יהיה צדיק
רביה"ק יצחק צבי משה זי"ע
בן רבינו אביגדור זי"ע
מקראלי
נלב"ע ביום ד טבת תשעט

לזכר עולם יהיה צדיק
הרה"ק בן ציון זי"ע הי"ד
בן הרה"ק רבי שלמה זי"ע
בעל קדושת ציון מבאבוב
נלב"ע ד אב

